

1698 13k 10

Q. F. F. Q. S.

GOTHOFREDI ANTONII, IC.

DISPUTATIO FEVDALIS X

De

FEVDI LICITE

ALIENATI REVO-

CATIONE,

Quam

Cum Corollaris ex Iure Publico,
adductum Institut. Per-Illustris Dn. de RHEZ

IN ACADEMIA FRIDERICIANA,

PRÆSIDE

IO. SAMVELESTRYKIO

I.V.D. & Professore Publ. Ordinario,

D. X. Decemb. A. O. R. MDCXCIIIX

Placidæ disquisitioni publicæ submittit

FRIEDRICVS VLRICVS von Wulffen/

Eques Magdeburgicus.

HALAE MAGDEBURGICAE,

TYPIS CHRISTOPH. ANDREÆ ZEITLERI, AC, TYP.

ANTHONY ANTONIUS
DISPUTATIO FEVDALIS X

De
FEVDI LICITE
ALLENATI REVO-
CATIONE

Quam
Cum Corollaris ex Iure Publico
Augustum Iustic. Pet. Illustis Dr. de R. J. A.
IN ACADEMIA FRIDERICIANA

PRÆSIDE
SAMUEL STRYKIO
I. V. D. & Professori Publ. Ordinario

D. X. Decemb. A. O. R. M. DC. XCIX
Placidæ disputatione publice habita
FRIDERICVS VIRICVS von Bismarck
Ædes Magdeburgens.

HALLE MAGDEBURGICÆ
CHRISTOPH. ANDR. ERITZKI, AC TYPI

COROLLARIA

Ex Institut. Iuris publici Ill. Dn. de Rhetz

Lib. II. Tit. I.

I.

Dominium eminens Principis in bona subditorum, neque figmentum est, neque dominium priuatorum tollit, sed dominum tantum adigit, vt de bonis suis ita disponat, vel disponi patiatur, prout salus Reipublicæ exigit.

2. Ius superioritatis territorialis tantæ eminentiæ est, vt merito pro Maiestatis analogo reputetur.

3. Ad hanc vero superioritatem Principum Evangelicorum quam maxime pertinet cura religionis & sacrorum, adeo, vt neminem in his superiorem agnoscant, & hinc nec appellatio in causis ecclesiasticis hic sit admittenda.

4. Quæ de die 1. Ianuarii anno 1624 in Instrumento pacis cauta, hæc tantum possessionem bonorum Ecclesiasticorum concernunt; Nam pro defensione religionis sufficit si modo aliqua dicti anni parte Evangelicæ Religionis exercitium alicubi frequentatum fuerit.

5. Ius emigrandi, quod a religione domini dissentientibus in Instrumento pacis concessum, arbitrii est, non necessitatis, si de cætero tranquille viuant, nec turbis occasionem suppeditent.

6. Reformatæ religionis consortes eadem libertate religionis gaudent, qua Lutherani, & hinc nec possessione

fione

sione bonorum, quam die 1. Ianuarii 1624 habuerunt a Catholicis deiiciendi.

7. Secularisatio bonorum Ecclesiasticorum pacis publicæ causa suscepta nihil iniquitatis habet, modo nihil detrahatur necessario cultui diuino.

8. Crimen læsæ Maiestatis si a subdito Imperii mediato commissum, ad dominum territorii pertinet eius vindicta, nec opus est remissione ad Imperatorem.

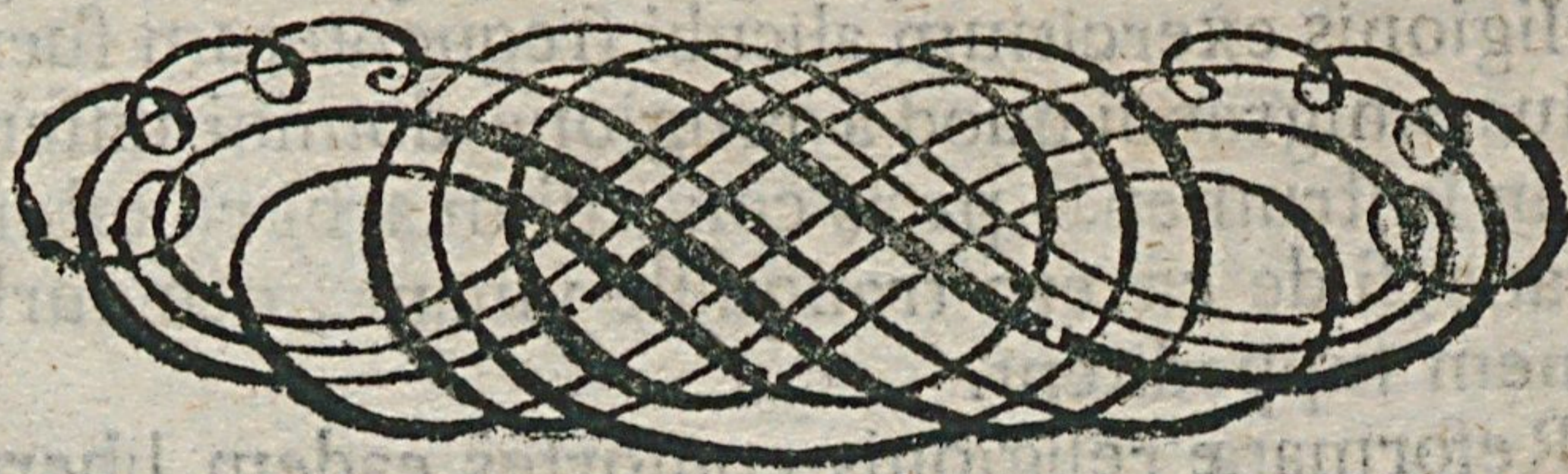
9. Ius collectandi Statibus Imperii hodie sine dubio competit, nec Status prouincialis hic sibi præcipuas partes vindicare possunt.

10. Subditorum querelæ contra territoriorum dominos non mox audiendæ ab Imperatore; sed vel a limine iudicii repellendi, vel literæ Informatoriæ prius exigendæ.

11. Principibus Imperii potestas competit iura ad superioritatem pertinentia etiam via facti defendere, & manu militari subditos ad obsequium compellere.

12. Ius exigendi homagium superioritatis consequens est & frustra petunt subditi dilationem homagii donec priuilegia ipsorum confirmata.

13. Ius sequelæ vel fortalitii extruendi ad superioritatem territorialem pertinet; Quod si tamen ad æmulationem vicinorum fiant, contradicendi occasionem iustam habent.

DISPUTATIO FEVDALIS X.
DE FEVDI LICITE ALIENATI
REVOCATIONE.

THESIS PRIMA.

Interdum feudum etiam licite alienatum *a*, reuocatur: quod fit vel προτιμήσεως, vel successionis iure *b*. Ius προτιμήσεως dicitur, quo quis contractum alienationis cum alio coeptum perfici prohibet *d*, & vt secum *e* fiat petit, vel contractu iam perfecto *f*, feudum alienatum a possessore *g* refuso pretio *h* recuperat *i*.

a) Licitam alienationem hic intelligimus eam, quæ fit cum consensu domini [vel agnatorum] aut consuetudine vel statuto permittente, Conrad. Rittershus. 2. F. 8. qu. 19.

b) c. 1. §. Titius, & ibi Dd. si de feu. def. cont. sit, Vult. 1. F. 11. n. 80. Hart. Pift. lib. 2. q. 5. n. 16. q. 7. n. 30. & q. 11. n. 21. [Struv. c. 13. th. 15.]

c) Id est, prælationis, a προτιμάω, & ita quidem rectius, Harmenop. in Epitom. iur. civ. lib. 3. tit. περί προτιμήσεως, Carol. Molin. ad consuet. Paris. tit. 1. §. 42. n. 32. Hartm. Pift. lib. 2. q. 5. n. 16. quam vulgo Dd. quorum alii προτομύσεως, alii προτομίξεως, quod etiam magis arridere videtur Andr. Tiraqu. de vtroz, retract. in præfat. n. 2. & passim, alii denique προτενύσεως, vt Oldendorp. in lib. de iure & equit. scribendum putant. Idem dicitur ius retractus, arg. l. 4. §. 3. ff. de iure fisc. l. 9. §. 2. ff. de administrat. rer. ad civ. pertin. & ius congrui, forte ex l. congruit. 4. C. de locat. præd. civil. lib. 11. vt coniecturavit Tiraquel. quem vide in d. præfat. n. 2. 3. 4. 5. 6. vbi de variis huius iuris appellationibus. Nobis der näher Kauff / Abtrieb oder Einstand. Fundamentum habet in lege Mosaica, Leuit. 2. v. 25. Ierem. 32. v. 7. & seq. Ruth. 4. v. 4. Myns. 3. obs. 51. n. 6. Gail. 2. obs. 19. n. 1. in fin. Ciuili, arg. l. 3. C. de iure emphyt. l. 1. C. non licere habitatoribus, Metrocom. lib. 11. l. 4. C. de loc. præd. civil. l. prædia, eod. l. fin. C. de agr. & mancip. eor. l. 35. ff. de minorib. Dd. in l. dudum, (quæ non est interpolata a Triboniano, vt putat Io. Borch. de feu. c. 3. n. 37.) 14. C. de contrah. emt. Köppen. decis. 52. n. 3. & 4. Dissent. Bald. Arnold. Ferron. Masuer. Ruin. & alii, quos allegat. Tiraquel. d. præfat. n. 61. & Canonica, c. constitutus, & ibi Dd. extr. de restit. in integr. ac proinde rationabile, Tiraquel. d. loc. n. 33. & seqq. Köppen. d. decis. 52. n.

13. & 14. Diff. gl. in c. mala consuetudo, distinct. 8. & in tota fere Germania, Mynf. d. obs. 51. n. 1. Gail. d. obs. 19. n. 1. & 3. Gallia, Italia & Hispania, late Tiraquel. in d. prefat. n. 1. frequentissimum [add. Itterus c. 23. §. 12. vbi plura.]

d) text. est de hoc iure prohibitionis in c. 1. §. porro, ibi, in prohibendo vel redimendo, qualis olim feud. alien. pot. 2. F. 9. Hartm. Pistor. 2. quest. 11. n. 21. & q. 12. n. 1. Vult. d. c. 11. n. 81. Ros. de feud. c. 9. concl. 86. n. 3. Ludolph. Schrad. de feud. p. 8. c. 7. n. 2. & 3. Hæc autem duo remedia, prohibitionis & retractus, ex eodem quidem iure $\pi\rho\sigma\iota\mu\eta\sigma\epsilon\omega\varsigma$, descendunt, separata [tamen sunt, Rosenth. concl. 86. n. 4. [Germanico etiam differunt idiomate, illud enim dicitur ein Vorkauff/Einstands-Recht/näher Kauff/hoc, scil. ius retractus, ein Wiederkauff.] vnde qui iure prohibitionis vsi non sunt, ii propterea iure retractus vti non prohibentur, Schrad. d. p. 8. c. 7. n. 8. Carol. Molin. ad consuet. Paris. §. 13. gl. 1. n. 5. & 6. cum illud perfecta emtione adhuc competat, imo primum competere incipiat, Rosenth. d. concl. 86. in f. [Hinc licet agnatus in alienationem consenserit, a iure tamen retractus non excluditur Berlich. p. 2. concl. 40. n. 39.]

e) Extraneo itaque hoc ius cedl non potest, cum in illo cesset eius ratio, vt nimirum res maneat in genere seu familia, Tiraquel. de retract. lignag. §. 26. gl. 1. n. 41. & 3. seqq. Molin. ad consuet. Paris. tit. 1. §. 13. n. 20. & seqq. Dan. Moll. ad Nouell. Elect. August. p. 2. constit. 32. n. 58. vbi testatur eam quoque in conuentu Misnensi placuisse deputatis Electoris. [Aliud in iure protimiseos conuentionali Carpz. p. 2. c. 32. d. 20.] Diff. Bartol. Angel. Castr. & Ias. in l. 1. §. usufructuarius, ff. de nov. op. nuntiat.

f) Quod fit simul atque de pretio conuenerit, in princ. & §. 3. Instit. de empt. vendit. Vnde deduco, etiam ante traditionem hoc ius competere. Tiraq. de retract. lignag. §. 1. gl. 2. n. 50. & 51. Dan. Moller. ad d. const. 32. n. 6. & seqq. [Carpz. p. 2. c. 32. d. 3. Dissent. Berlich. d. concl. 40. n. 28. quem refutat. Carpz. d. l.] Dissent. Ioann. Fab. ad §. 1. Instit. de empt. vend. Chassan ad consuet. Burgund. rubric de retract. §. 1. in vers. vend. in princ. Ias. in l. siis cui legatur, ff. de legat. 1.

g) Quocunque, non solum extraneo, sed etiam agnato, gradu tamen remotiore, per d. vers. Titius. Wurms. tit. de feudis, 51. obs. 4. n. 8. accurate Hart. Pistor. 2. q. 11. n. 11. & seqq. Ludolph. Schrad. de feud. p. 1. q. 4. n. 11. & q. 5. n. 24. Rosenth. de feud. c. 9. conclus. 88. n. 6. Diff. Thom. de Marin. de generib. & qualis feud. tit. 2. n. 68. Franc. Sonsbec. p. 13. de feud. n. 117. iunct. n. 121.

n. 121. & seq. praesertim 125. quorum argumenta recenset Pist. d. q. 11. n. 7. & 3. seqq. & abunde refutat num. 14. & seqq. vsque ad num. 20.

h) Quod emptor soluit vel soluere paratus est, §. sed etiam res, 1. ibi, pro aequali (intellige illi quod emptor vult dare) pretio accipere volenti, & ibi, pretio si quod dedit. per quos fiat inuest. 2. F. 3. c. 1. versic. porro, ibi, pro aequali pretio redemptio. qual. ol. feud. al. pot. 2. F. 9. arg. l. 3. C. de iure emphyt. l. pen. & vlt. C. de locat. praed. civil. lib. 11. c. potuit, ibi, quantum sibi ab aliis offertur. Locati. Curt. iun. p. 4. de feud. n. 152. Ioan. Köppen. decis. 52. n. 18. & 19. Tiraquell. de retr. lign. §. 1. gl. 18. n. 4. & seqq. confirmat multis Schrad. p. 8. c. 7. n. 6. [Richt. Dec. 76. n. 112. & seqq.] Si igitur minus offerat, etiamsi pretium iustum & sufficiens pro rei valore foret, non tamen audietur, Hartm. Pistor. 2. q. 12. n. 9. & 3. seqq. Schrad. d. c. 7. n. 7. q. 2. Vult. d. c. 11. de feud. n. 104. Schneid. p. 7. de feud. n. 103. Rosenth. c. 9. concl. 86. n. 3. Wesenb. consil. 73. n. 76. & 2. seqq. Nov. El. Aug. 33. p. 2. & ibi Dan. Moller. num. 1. nisi tamen fraus vel collusio interuenisse appareat. Schrad. d. num. 7. Ferrar. Montan. libr. 4. de feud. c. 5. Hartm. Pistor. d. q. 12. n. 12. in fin. & n. seq. quo casu non tantum quantum alius soluere velle simulat, sed quantum reuera soluit numerabit. Ioan. Köppen. decis. 54. n. 47. arg. l. 4. §. 5. & l. 14. in princ. ff. de in diem addict. l. 1. & tot. tit. C. plus valere quod agit. l. 3. vers. & siquidem, ibi, quantum ipse reuera ab alio recipere potest. C. de iure emphyt. cum similib. Rosenth. c. 9. conclus. 86. n. 3. lit. b. Huc pertinet quaestio, quid iuris sit: si post primum contractum emptor augeat pretium in ipsa venditione appositum, tanquam id non satis iustum fuisset, num isto casu redimens soluere debeat emptori etiam hanc pretii accessionem seu supplementum? Negat Arnold. Ferron. ad consuet. Burdegal. tit. de retractu, §. 1. inf. arg. l. 2. ff. de resc. vendit. l. qui fundum, 7. §. 1. ff. pro emptor. latissime Tiraquell. de retr. lignag. §. 1. gl. 18. n. 50. & seq. vsque ad n. 60. vbi tandem post longam disputationem distinguendum dicit, vtrumne illud supplementum factum fuerit in continenti, omnibus adhuc integris, an vero rebus non integris: vt illo casu quid in posteriore, hoc, quid in prima venditione actum sit dispiciatur. Quod si partes super pretio conuenire nequeant, iudex id, facta subhastatione ex bono & aequo arbitrabitur. Ferrar. Mont. d. c. 5. Köppen. d. decis. 52. n. 20. per ibid. not. Hartm. Pistor. d. q. 12. n. 13. inf. Denunciatio quoque vel iudicis vel partis necessaria est, c. sancimus, & ibi Matth. de Afflict. n. 2. & 9. de iure negotiorum, arg. l. 3. C. de iure emphyt. l. 17. ff. ad l. Iul. de adult. l. 5. ff. quod vi aut clam. late Tiraquell. de retract. lign. §. 36. gl. 1. & gl. 2. per tot. alioquin retrahere volens facti ignorantiam

rantiam prætetendat, l. f. §. 1. pro suo, l. ii. ad SC. Vellejan. l. 42. de reg. iur. c. cum quis, de reg. iur. in 6. eleganter Wesenb. consil. 73. n. 73. Nec sufficit dare pignora vel fideiussores, quamuis idoneos, sed omnino pecuniam quam dedit emptor restituere cogitur, arg. l. 4. §. 3. de reindicat. l. 10. de pignorat. act. l. 6. §. 1. quib. mod. pign. vel hypoth. solv. l. 21. §. 2. de constit. pecun. Tiraq. de retract. lignag. §. 3. n. 14. & seqq. Pistor. d. q. 12. n. 6. Rosenth. c. 9. concl. 60. num. 3. lit. f. Cum enim hoc casu facto opus sit ad consequendum hoc ius id in primis impleri debet, arg. l. 19. & ibi not. C. de usur. l. 5. C. de distr. pign. Tiraquell. de retract. lign. §. 1. gl. 17. n. 6. Pistor. d. q. 13. n. 5. nisi emptor illi deberet, tum enim posset compensare. Tiraq. d. §. 3. gl. 3. n. 2. & 5. Molin. ad consuet. Paris. §. 13. gl. 7. n. 10. & II. cum id vim solutionis habeat, l. 4. qui potior in pignor. modo liquidum sit, vel intra tempus soluendi liquidetur, Ros. d. concl. 90. n. 3. sub lit. c. Sed & vna cum pretio refundendæ emptori sunt meliorationes & impensæ, si quas in re fecit. Vide Tiraquell. de retract. conuentional. §. 7. gloss. 1. per tot. potiss. n. 3. Dan. Moller. ad Nouell. El. August. p. 2. constit. 32. n. 24. & seq. [Carpz. d. c. 32. d. 7.] modicæ tamen quales sunt quæ ad conseruationem ædificiorum pertinent, die **Güter in Dach und Fach zu halten** non curantur, sed ei incumbunt, qui habet vsum rei, l. 12. de impens. in res dot. fact. l. 18. §. 2. inf. commodat. Moller. ad d. constit. 32. n. 27. vbi quid sit **Dach und Fach** explicat. Et ita respondit Modest. Pistor. cons. 27. n. 123. l. 2. Porro quia, vbicunque de iure $\pi\epsilon\omicron\tau\iota\mu\acute{\eta}\sigma\epsilon\omega\varsigma$ circa res feudales tractatur, mentio fit pretii, id in aliis contractibus, quam vbi pretium interuenit, admitti non debet. Schrad. p. 8. de feud. c. 7. n. 33. & c. 3. n. 4. Cuiac. de feu. tit. 4. lib. 2. & in c. Titius lib. 4. tit. 4. Vult. d. lib. de feud. c. 11. n. 105. Ros. c. 9. concl. 90. n. 4. eleganter Pistor. d. q. 12. n. 14. 15. 16. 17. In permutatione itaque retractui locus non est, Ros. d. concl. 90. n. 10. Guid. Pap. decis. 92. in fi. & decis. 508. n. 1. Dan. Moller. ad Nouell. Aug. p. 2. c. 32. n. 30. 31. 32. vbi in fine scribit, ita pronunciatum fuisse in Scabinatu Lipsiensi. [Carpzov. P. 2. C. 49. d. f. 5.] Diss. Io. Igne. ad l. dudum n. 99. C. de contrah. empt & Alexand. cons. 197. n. 1. & seq. lib. 7. multo minus in donatione, d. §. sed etiam res, & ibi Dd. per quos fiat inuestit. Pistor. d. q. 12. n. 17. Schrad. d. c. 7. n. 4. Rosenth. d. concl. 90. n. 7. idem est in subfeudatione, Cuiac. d. lib. 2. tit. 4. & lib. 4. tit. 14. Vult. d. c. 11. n. 106. Rosenth. d. concl. 90. n. 5. Hartm. Pistor. 2. q. 44. n. 6. & 16. nisi dolo vel collusionem quadam nomen subinfeudationis contrahentes usurpent, interim vero pretio interueniente, reuera sit emptio venditio, tunc enim rescissa inuestitura (si quæ tamen dicenda est) & pretio, quod accipiens dedit, reddito retractui locus foret. text. est in d. c. 1. §. sed etiam

sed etiam res, vers. per feudum, ibi, nisi fiat in fraudem nostrae consuetudinis. Pistor. d. q. 12. n. 16. Rosenth. d. concl. 90. n. 6. [Idem & in permutatione & donatione iuris Reinking. de Retract. qu. 4. n. 91. & 94. Struv. c. 13. th. 21. n. 1.] Quomodo vero & quando fraus circa hæc præsumatur, vel non, pluribus persequitur Arnold. Ferron. ad consuet. Burdegal. tit. 2. de retract. §. 25. Chassan. in Consuet. Burg. Rubr. 10. de retract. §. 9. num. 5. seqq. Molin. in consuet. Paris. §. 13. gl. 5. num. 46. & seqq. Illud notandum quod scribit Dan. Moller. ad Nouell. Aug. 32 p. 2. n. 32. in f. si subsit suspicio simulatos esse eiusmodi contractus, & in fraudem agnatorum retrahere cupientium factos, iurare super iis in defectu probationum contrahentes cogi, & ita pronunciaffe Scabinos Lipsenses. confer Marcell. Calam. de modo artic. & proband. §. 2. q. 557. n. 1275. & seq.

i) c. 1. §. sed etiam res, ibi, compellatur rem tibi restituere, per quos fiat inuestit. idque alienatore etiam num viuo. Hart. Pistor. p. 2. 45. n. 16. q. II. per tot. potiss. n. II. & seqq. & q. 20. n. 16. & 17. Andr. Fachin. libr. 7. contro. vers. c. 15. quod ipsum quoque vasallo defuncto ipsi est liberum: sed quis tam stultum credat eum, qui vasallo defuncto iure proprio, sine vlla refusione pretii, reuocandi ius habet, nisi causa aliqua vrgens, cur id faciat, subsit, iure potius $\pi\rho\sigma\iota\mu\eta\sigma\epsilon\omega\varsigma$ oneroso, quam iure suo proprio lucroso vsurum esse. Vult. I. F. II. n. 81.

II.

Quod fieri potest etiam si emptor ante redemptionem feudi ob feloniam illo priuatus a, vel cum pacto de retrovendendo emptum, & feloniam ante reuenditionem commissa sit b, idque conditione ex moribus feudorum c.

a) Schrader. tract. de feud. p. 2. p. 9. princip. sect. 10. n. 1. Rosenth. c. 10. de feud. concl. 7. n. 1. & 2. quoniam illis fraudi esse nec debet, nec potest alienatio a vasallo facta. Barthol. Chassan. in consuet. Burgund. rub. 10. des retraictz le lignagier. gl. fin. ou. detenteur. vbi Matth. de Afflict. §. II. contrarium docentem reprobant. Maxime si feudum hoc tale esset, in quo vasalli venditoris offensa agnatis nocere non potuisset. Rosenth. d. conclus. 7. num. 3.

b) Carol. Molin. in consuet. Paris. tit. 1. §. 30. q. 43. n. 161. Tiraquell. de retract. conuentional. §. 3. gloss. vnic. n. 32. Rosenth. d. concl. 7. n. 4. Quid si dominus vasallum venditorem auocando præuenisset, an ab eo quoque repeti hac actione potest? Affirmant Tiraquell. Molin. d. loc. quibus subscribit Rosenth. d. conclus. 7. n. 5. 7. 10. Negat Ioan. Schoner. disput. feudal. 9. thes.

9. tbcf. 105. vol. 1. & quidem rectius, cum actio ex pacto de reuendendo sit mere personalis, nec detur contra tertium possessorem. Andr. Gail. 2. observ. 16. n. 3. Mynsing. 6. obs. 69. Diss. Bald. consil. 82. lib. 1. Paul. de Castr. in l. si cum venderet. ff. de pignorat. act. v. Schrader. d. sect. 10. n. 3. Et ex hac ipsa quoque ratione, si contra pactum de retrouendendo feudum alienatum esset, ab eo, in quem alienatum est, vindicari nequit, sed agi saltem potest aduersus venditorem ad interesse. Ioachim. a Beust. in rep. l. admonendi, num. 872. ff. de iureiur. Sichard. in l. 3. num. 7. C. de condict. ob. caus. Modestin. Pistor. consil. 21. num. 4. lib. 1. Wesenbec. consil. 39. & Ernest. Cothman consil. 41. dicens id certi & in foro ac curiis recepti iuris esse. Eamque confirmauit etiam Elector Saxoniae Augustus Nouell. constit. 32. p. 2. vbi Dan. Moller. n. 38. & seq. communem & veriolem scribit, prolixè in vtramque partem disputans Tiraquell. de retract. conuentional. §. 1. gloss. 7.

c) Quoties enim lex noua aut consuetudo ius nouum inducit, nihil vero de actione disponit, condictio inde dari solet, l. 1. & ibi Bart. & alii. ff. de condict. ex lege, & quod id in feudis etiam obtineat testantur gloss. Bald. Iser. Aluar. Prapof. & omnes in c. 1. de controu. int. dom. & empt. Ludolph. Schr. p. 8. c. 3. n. 8. quæ est personalis in rem scripta, Robert. Marant. disput. 9. n. 2. Bald. in d. c. 1. n. 2. Gail. 2. observ. 19. n. 6. Tiraquell. de retract. lignag. §. 8. gl. 5. n. 6. & 8. Rosenth. c. 9. concl. 94. n. 12. ideoque possessorem quocunque res vadat sequitur, arg. l. 3. §. 3. ad exhibend. l. 9. §. fin. quod met. caus. l. 3. vbi Bart. Bald. & Dd. C. eod. Contra quem & libellus proponendus. Iacob. Nov. de iure προτιμήσεως, §. 4. n. 469. Chassan. in consuet. Burg. rub. 10. §. 11. n. 112. 3. vnde si primus emptor durante tempore retractus secundo vendidit, a secundo illo repeti hac actione res potest, Chassan. d. rubr. 10. de retract. §. 11. in verb. on. detenteur. n. 2. Rosenth. c. 9. concl. 94. n. 15. idque oblato pretio quo prior, non quo ipse emerat. Chassan. Rosenth. dd. loc. arg. l. postliminium, 19. §. 9. de captiv. & postlim. Dissent. Sebast. Neoph. in constit. si quis emit. sup. verb. vniuersali, qui putat, ex secunda venditione agi oportere. Quid si non vendidit, sed tertio alicui donauit? adhuc idem dicendum, Rosenth. d. conclus. 94. n. 17. eleganter Robert. Marant. disput. 9. per tot. Dissen. Schrad. d. p. 8. c. 3. n. 4. Afflict. de iure προτιμήσεως §. licet enim, num. 19. & decis. Neapol. 338. Conueniendo eum vel in loco rei venditæ, vel etiam domicili, quandoquidem hoc in actionibus mixtis & personalibus in rem scriptis concedi solere dubium non habet, c. ex parte de foro compet. vbi Canonistæ. Tiraquell. d. §. 8. gl. 5. n. 1. 3. 4. 5. 8. 9. confer. Arnold. Ferron. in consuet. Burdegal. §. 1. tit. 2. de retract. Adeo vt si res sub diuersis

diuersis iurisdictionibus inferioribus sit sita, ex illo capite liberum sit auctori apud omnium superiorem proximum litem instituire ex causæ continentia, secundum tradita Gail. 1. *observ.* 32. Mynsing. 1. *obser.* 4. Rebuff. *de euocat.* num. 71. & ita in petitione hereditatis Cameram Imperialem iudicasse sapius testis est Rosent. *d. concl.* 94. n. 19. Atque ea quidem omnia quæ de iure προτιμήσεως, hætenus diximus, locum habent, etiam si feudum ex natura sua, vel ex statuto, consuetudine aut conuentione, sine agnatorum aut in inuestitura comprehensorum consensu, esset alienabile. Vult. *lib. 1. de feud.* c. 11. n. 95. quia hoc ius seu priuilegium videtur eis tacite reseruatum ex quo expresse ademptum non est. Ioan. Caccialup. *observ. feud.* 20. n. 1. 2. Wurmbf. *tit. de feudis*, 51. *observ.* 17. Diss. Molin. *in consuet. Paris. verb. feudum*, §. 35. n. 22. Bursat. *consil.* 94. n. 53. Imo etiam si in isto loco aut provincia, vbi feudum situm & etiam curia Domini est, ius retractus siue προτιμήσεως in aliis rebus non sit in vsu. Rosenth. *c. 9. de feud. concl.* 87. n. 2. quia retractus in feudis non propter consuetudines aut leges prouinciarum. agnatis ius redimendi & retrahendi indulgentes, sed ex generali feudorum consuetudine, in bonis feudalibus vbique locorum, vbi vsus feudorum vigent, illis competit. Sonsb. *de feud.* p. 13. n. 120. Hartm. *Pistor.* p. 2. q. 11. n. 9. & 11. Tiraq. *de retract. lignag.* §. 35. gl. 4. n. 13. *in fin.*

III.

Iure successionis a feudum alienatum nunquam viuo, sed defuncto demum alienante reuocari potest, idque rei vindicatione vtili b, pretio nullo refuso c.

a) Quod vi inuestituræ competit, & dependet a facultate succedendi, atque ex hac prouidentia antecessorum quæsitæ. Vult. *d. c. 11. n. 82.* Hartm. *Pistor.* 2. q. 6. n. 8. & q. 19. n. 17. q. 28. n. 1. & 8. Iul. Clar. §. *feudum*, qu. 41. num. 2. Quo modo omnis alienatio, etiam autoritate Principis facta. Bald. & Dd. *in c. 1. de alienat. feud. patern.* Hartm. *Pist.* 2. qu. 40. n. 33. redditur nulla atque inualida, cum hoc casu reuocatus ius suum in inuestitura fundatum ex seipso æstimet, aliter atque in iure προτιμήσεως, in quo agnatus ius in contractu fundatum ex persona potius emptoris æstimat, imo ex sua etiam ipsius ob proximitatem. Vult. *d. c. 11. n. 82. in fin.* Idque procedit, non solum in alienationibus propriis, sed in omnibus, quæcunque sub generali alienationis vocabulo veniunt, imo in quauis alia dispositione per quam feudi conditio redditur deterior, vel aliquo onere prægrauatur, c. 1. §. *e contrario*, *in fin. de inuestit. de re alien. fact.* 2. F. 8. Ideoque hypothecam vel pignus in

feudo absque consensu agnatorum constitutum in ipsorum incommodum cedere non potest. Andr. de Iser. Camerar. & Dd. in *c. Imperialem, in princ. de probib. feud. alien. per Frid. Pistor. d. quest. 6. n. 45. cum 3. seqq.*

b) Guerrin. Pifo Soac. in *pralud. feudor. c. 21. n. 9.* Hartm. Pistor *p. 2. q. 1. n. 29.* [Quam actionem reuocatoriam vocat Struv. *c. 13. th. 17.*]

c) *c. 1 §. hoc quoq. & ibi Dd. de successio. feud. §. d. versic. Titius, ibi, nullo dato pretio recuperari potest, si de feud. def. cont. sit, 2. F. 26. c. 1. in pr. de alien. feud. pater. 2. F. 39.* Mynsing. *4. obs. 85. n. 2.* Schrad. *p. 8. c. 8. n. 31. §. 2. seqq.* & hoc asserere omnes Interpp. in *d. versic. Titius, nullo in contrarium eunte scribit Hart. Pistor. p. 2. q. 6. n. 10.* Neque sane mirum, cum enim iure vasalli alienantis per mortem penitus extincto, atque hinc etiam iure acceptoris sublato, feudum ad agnatum proprio iure pertinere incipiat, is utiq; lege pristinae conventionis tum inter alios inita, tum etiam morte autoris iam extincta, ad pretii restitutionem adstringi, vel alio onere praegravari minime poterit, sed potius feudum suo iure libere vendicat. Quod verum est, etsi aeri alieni necessitate cogente ad alienationem vasallus processisset Curt. iun. *p. 4. num. 107.* Hartm. Pistor. *d. q. 6. n. 49. §. 5 seqq.* Diss. Hanneon. *tract. feud. lib. 5. c. 5.* vel etiam nullo eius hoc quidem casu interueniente facto feudum in solutum datum, vel alioqui distractum, & creditoribus adiudicatum esset. Tiraquel. *deretr. lignag. §. 1. gloss. 14. n. 13. 14. §. seq.* Menoch. *de arbitr. iud. quest. lib. 2. cent. 2. casu 182.* Hartm. Pistor. *d. q. 6. n. 55. cum 2 seqq.* Nisi feudum esset alienatum ob onus quoddam reale feudo ita incumbens ut agnatus etiam inuitus istud agnoscere teneretur, Hartm. Pistor. *d. q. 6. n. 66.* Ioan. Koppen. *decis. 54. n. 83.* ut si quis pro elocandis filiabus vel maritandis fororibus pecuniam mutuo sumpisset, & feudum oppignorasset, agnati etsi non consensissent istud soluere & pignus luere tenerentur, Koppen *d. l. Pistor. d. q. 6. num. 67.* iis enim, ex consuetudine, deficientibus caeteris bonis hereditariis, ex feudo dos est constituenda, eleganter Hartm. Pistor. *p. 2. qu. 37.* Koppen *d. decis. 54. n. 84. §. 87.* Dan. Moller *ad Nouell. Elect. August. 46. §. 4. seqq. n. 13. p. 2.* [Carpz. *ad d. Const. 46. d. 16.* Struv. *c. 14. th. 17.* Moribus autem Pomeraniae & Marchiae ex feudo debetur dos etiam si hereditas ampla sit. Mev. *P. 3. D. 363.* Muller. *Resol. March 62. n. 16.*] quod in tota fere Germania receptum esse, testatur Modestini. Pistor. *conf. 11. n. 26. lib. 1.* Idem obtinet in dotalitia Koppen. *d. decis. 54. n. 89.* Pistor. *d. qu. 6. n. 67.* quod viduis nobilibus, moribus potissimum Saxonis etiam irrequisitis agnatis, quatenus non excedit quantitatem dotis, constitui solet Hartm. Pistor. *p. 1. qu. 4. n. 6.* Iacob, Thoming. *conf. 4. n. 73. lib. 1.* Schurff, *consil. 51. nu. 2. cent. 3.* Georg. a Rot-

Rotschitz in libell. vom Leibgeding / art. 1. n. 20. Ioach. a Beust. tract. de iure
 connub. p. 3. c. 9. confer per discursum prolixè hæc tractantem Andr. Kohl.
 libr. exercitat. iur. c. 1. § 2. [Carpz. P. 2. C. 42. d. 5. n. 5. 6. Klock. P. 3. conf. 155.
 n. 181. Mylerus ab Ehrenbach in Gamol. Princ. Imp. c. 12. n. 8. § seq. Struv. c.
 14. th. 9. seqq.] Diss. Ambros. Schurer. in tract. de success. ab intest. tit. 4. de
 bonor. differ. versc. ex consuetudine huius patriæ, atque ita suo tempore in
 aula Electorali obseruatum fuisse, refert Dan. Moller. ad Nouell. August. p. 2.
 c. 42. num. 11. De pecunia mutuo sumpta, pro præstando seruitio militari, i-
 dem affirmat Thom. de Marin. quod recte improbat Bartholom. Camerar.
 in c. imperialem, de prohib. feud. alien. per Frideric. quia vasallus ratione
 seruitiorum domino præstandorum fructus feudi percipit, non igitur pro-
 pter illa feudum nouo onere prægrauare debet, non consentientibus agna-
 tis. Hartm. Pistor d. q. 6. n. 69. Iacob. Thoming. decis. 27. Koppen d. decis. 54.
 num. 93. 94. [Struv. d. c. 14. th. 16.] Sane si æs alienum occasione feudi con-
 tractum & in vtilitatem eius conuersum esset, agnatos ad solutionem tene-
 ri recte consuluit Crauet. conf. 197. n. 1. idem tenet Camerat. in d. c. imperi-
 alem, quod etiam constitutionibus Electoralibus Saxonice comprobatum
 est. Nouell. Aug. p. 2. c. 46. vbi Dan. Moller. [Richter. dec. 78. n. 30. Carpzov.
 P. 2. C. 46. d. 26.] atque ita vsu seruatur. Pistor. d. q. 6. n. 70. quod accuratè se-
 cundum regulas iuris communis examinat Iacob. Thoming. decis. 27. [Plu-
 ra de debitis feudalibus prolixè tractat Struv. c. 14. per tot. add. Carpz. tr.
 de oner. vasalli feudal.]

IV.

Vtrumque ius non competit, nisi in inuestitura voca-
 tis a, & quidem filiis, vt feudum ex pacto & prouidentia pa-
 ternum reuocent b, non item nouum consensu domini ali-
 enatum c; nec hereditarium, siue nouum sit, siue anti-
 quum d.

a) Eo excepto, quod in feudo ex statuto vel consuetudine alienabili
 dominus quoque habet ius προτιμήσεως, c. 1. §. porro. ibi Dd. qual. olim pot.
 feud. alien. 2. F. 9. Carol. Molin. in consuetud. Paris. tit. 1. §. 20. gloss. 10. n. 5.
 Ioan. Köppen. decis. 52. n. 5. fac. l. fin. C. de iure emphyt. [Carpz. p. 2. c. 31. d.
 6. 7. Rauchb. 6. p. 4. qu. 43. n. 22.] ita vt in feudo nouo etiam agnatis sit po-
 tior; in antiquo vero illis cedat. d. c. 1. §. porro, versc. in prohibendo autem,
 ibique Schenck. Baro. n. 7. § 9. Balzaran. n. 16. § alii, Wesenb. conf. 73. n.
 42. p. 2. vbi Iasonem in d. l. fin. n. 12. C. de iure emphyt. in parte dissentien-

tem allegat. Quod intelligendum de feudo nouo, in quo agnati ius succedendi non habent. Nam in retrahendo eo, quod ex pacto in transuersales est transitorium, præferendi sunt agnati domino, Rosenth. *de feud. c. 9. q. 87. num. 6.* An & filii? Non puto, nisi feudum sit ex pacto & prouidentia, & parens alienans non consentiat domino retrahere volenti. Diss. Rosenth. *d. loc.* filios indistincte potiores existimans. Quid si petenti vasallo dominus feudi vendendi facultatem concesserit, an nihilominus ius retractus habebit? Negantium nobis arridet opinio. Hartman. *Pistor. lib. 2. p. 1. q. 12. n. 51. & 56.* Schneid. *de feud. p. 7. c. 2. n. 79. & seq.* Nic. Boer. *in consuet. Biturig. tit. de consu. rei feud. § 1. gl. vn. in fin.* Diss. Carol. Molin. *d. §. 20. gl. 1. n. 8.* cui ad stipulari videtur Rosenth. *c. 9. q. 91. num. 9. & seqq.* vide tamen eundem *num. 15.*

b) In hoc enim feudo filii eodem fere, quod agnati, iure censentur, ut ab illis etiam omiſſa hereditate possit retineri, Rosenth. *c. 2. q. 33. n. 46. 50. & seqq. & s. 7. q. 21. n. 1. 3. 5.* Schrader. *p. 8. c. 8. n. 12.* (Diss. Hartm. *Pistor. lib. 2. p. 1. q. 1. n. 71. q. 2. n. 10. & q. 13. n. 50. & seq.*) ac proinde defuncto alienatore ex iure successione reuocari, Zas. *de feud. p. 8. n. 62.* Rosenth. *c. 9. q. 67. n. 2. & q. 71. num. 5. & seqq.* Fachin. *7. controu. iur. 18.* Ioan. Köppen. *decis. 54. n. 27. & 49.* Dissen. Hartm. *Pistor. libr. 2. p. 1. q. 13. n. 33. & seqq.* illo autem viuente iure *πρωτιμήςσεως*. Schrad. *p. 8. c. 7. n. 9.* Sonsb. *p. 13. n. 117. 171. cum seqq. 126. & 136.* Rolent. *d. c. 9. quest. 88. n. 1. & seqq.* Mynf. *4. obs. 85. n. 3.* Cacheran. *decis. 175. n. 2.* Ioan. Köppen. *d. decis. 54. n. 44.* Dissent. Hartm. *Pistor. d. loc.*

c) Necdum enim ius in feudo nouo radicatum habent, sed nudam succedendi spem, quæ quorum est constituta conuentione, eorundem quoque præcidi potest contrario consensu, Hartm. *Pist. lib. 2. p. 1. q. 4. num. 44. cum seqq.* Rosenth. *c. 9. q. 66. n. 1.* Fachin. *7. controu. iur. 8.* Iacob. Thoming. *decis. 23. n. 3.* Mynf. *4. obs. 85. n. 12.* Köppen. *decis. 54. n. 40.* (Dissen. Sonsb. *de feud. p. 13. num. 100.* Aliter. Bald. *in c. 1. §. hoc quoq. n. 4. de success. feud.* Curt. *iun. de feud. p. 4. n. 144.*) nisi proprio suo acceptantium facto in feudo nouo ius sibi quæsierint, Rosenth. *d. c. 9. q. 65. n. 11. & seqq. & q. 66. n. 6.* Thoming. *d. decis. 23. n. 7.* Hart. *Pist. d. q. 4. n. 91. & quest. 20. n. 14. & seq.* aut feudum æque principaliter contemplatione eorum concessum fuerit, Vulz. *1. F. 11. n. 84. vers. hinc valde probo*, Fachin. *d. c. 8. vers. ad istam, in f.* Hartm. *Pist. d. q. 4. n. 88.* qua de re vide latissime differentem Rosenth. *d. q. 66. a num. 6. vsque ad f.* [Imo hic vnicus casus est, vbi feudum ratione liberorum potest dici ex pacto & prouidentia, ut dixi superius *D. I. th. vlt. lit. k. p. 60. in not.*]

d) Non

d) Non ex iure successionis, quo non fruuntur, nisi suscipiant bonorum allodialium hereditatem, atque ita factum defuncti patris præstent, *c. 1. an agnat. vel fil. 2. F. 45. c. 1. §. filius, de capit. qui cur. vend. 2. F. 51. c. vn. si vnus ex fratrib. 4. F. 83. iuxta Cuiac. & arg. c. 1. §. Titius, & §. si vasallus culpam, si de feud. defunct. cont. sit, 2. F. 26. c. vn. si vasal. feud. priv. cui def. 2. F. 31. Hartm. Pist. lib. 2. p. 1. q. 13. n. 51. & seqq. Vult. 1. F. 11. n. 88. Rosent. c. 9. q. 69. n. 1. vide tamen eundem, quest. 71. & 72. passim per tot. & confer Fachin. 7. contr. iur. 18. [Add. pro sententia auctoris Carpz. p. 2. c. 28. d. 9. & 12. p. 2. C. 48. d. 11. Berl. p. 2. concl. 58. n. 28. Richter. Dec. 79. n. 4. & 7. Michaelis Resp. Chilon. 14. Itterus c. 23. §. 13. Struv. d. c. 13. th. 10. n. 5. seqq. vbi hanc sententiam pluribus rationibus comprobatur, & ad dubia respondet.] neque retractus seu *προτιμήσεως* iure, vt erudite ostendit Hartm. Pist. d. lib. 2. p. 1. q. 5. n. 26. & q. 13. n. 55. Fachin. 7. contr. iur. 19. per d. §. Titius, si de feud. defunct. cont. sit, & d. tit. 83. in extraordin. Diff. Rosenth. d. c. 9. q. 88. Schrad. p. 8. c. 7. n. 26. [quorum sententia etiam verior vid. Struv. c. 13. th. 22. quia filius hoc ipso factum patris non impugnat, sed tantum in extranei emptoris locum, oblato eodem pretio, surrogari petit. add. Berlich. p. 2. concl. 60. n. 27.]*

V.

Agnatis vero ius reuocandi feudi *a* tam hereditarii *b*, quam eius, quod est ex pacto & prouidentia *c* competit: non tamen promiscue omnibus, quorum interest; sed proximis tantum *d*.

a) Antiqui scilicet, huius enim includuntur inuestitura, *c. 1. in princ. de al. feud. pater. 2. F. 39. c. 1. §. porro, qual. olim pot. feud. alien. 2. F. 9. c. 1. §. 1. de succession. feu. 1. F. 8. non item noui. Vultei. 1. feud. 11. n. 89. & n. 94. vers. agnatus igitur, ne quidem si ita nominatim sit acceptum, vt frater fratris, aut collaterales primo acquirenti in eo feudo succedant, modo consentiente domino alienatio facta sit. Clar. in §. feudum, q. 41. n. 2. Iacob. Thoming. decis. 23. n. 3. nisi vterque fratrum illam concessionem acceptauerit. Zaf. p. 9. n. 30. Schrad. p. 8. c. 6. n. 16. Mynsing. 4. observ. 85. n. 13. Rosenth. c. 9. conclus. 65. n. 13. Ludouic. Fachf. in consilio quodam de simultanea inuestitura, num. 13. quod subiectum est questioni 20. Hartm. Pistor. lib. 2.*

b) Quod nimirum primo inuestito eiusque heredibus datum est, Doctores mixtum appellant, nobis improprie hereditarium dicitur. Pinell. in l. 1. p. 3. n. 95. C. de bon. matern. Clar. in §. feudum, quest. 41. n. 3. Rosenth. de feud.

de feud. c. 9. conclus. 67. n. 5. vbi in Camera Imperiali ita iudicatum fuisse testatur. Eandem quoque sententiam vt veriore commendat Hartm. Pistor. *lib. 2. p. 1. q. 14. n. 54.* [vid. Carpz. *p. 2. c. 48. d. 1.* Aliud autem in feudo mere hereditario, ob liberam dispositionem quam vasallus in eo habet Berlich. *p. 2. concl. 57. n. 5.*] Diss. Couarruv. *2. variar. resolut. 18. n. 4. vers. octauo queritur.* Intrigliol. *cent. feudal. 1. q. 51. n. II. & 184. cum seqq.* Matth. de Afflict. *decis. 112. n. 3. & decis. 240. n. II.* & alii complures, quos adducit Hartm. Pistor. *d. q. 14. num. 34.* Sane quin in feudo absolute hereditario omnis reuocatio cesset, dubium nullum est. Vultei. *1. feud. II. num. 90.* Hartm. Pistor. *d. quest. 14. in princ. & num. 1.*

c) Quod fatentur vno quasi ore omnes, teste Rosenth. *d. concl. 67. n. 2.* Et reuocant agnati tam hoc, quam illud feudi genus, non tantum mortuo alienatore ex iure successionis, sed & eo adhuc viuento, iure προτιμήσεως. Schrad. *de feud. p. 8. c. 7. n. II.* Hartman. Pistor. *lib. 2. p. 1. q. II. n. II.* Fachin. *7. controuers. iur. 15.* Mynsing. *4. observ. 85. n. 6.* Ioan. Köppen. *decis. 54. n. 51. per. text. in c. 1. §. porro. qual. olim. pot. feud. alien. 2. F. 9. c. 1. §. 1. per quos fiat inuesti. 2. F. 3.* Diss. Ferrar. Montan. *in tr. de feud. lib. 4. c. 5. vers. & talis reuocatio.* Curt. iun. *p. 4. num. 151.*

d) Vult. *d. c. II. num. 96. in princ.* Tiraquell. *de retract. lignag. §. II. gloss. 2. n. 4.* confirmat multis Hartm. Pistor. *2. quest. 6. num. 36. 59. 61. & 2. seqq.* Proximus itaque agnatus in feudi reuocatione remotiorem excludit, *c. 1. §. sed etiam res, per quos fiat inuesti. c. 1. §. donare, vers. porro. in fin. qualit. olim feud. pot. alien.* Tiraquell. *d. §. II. gl. 2. num. 1.* Pistor. *d. quest. 6. n. 61.* & quis proximior habendus sit. *q. 15. n. 15. p. 2.* Non solum si in extraneum, sed & si in remotiorem agnatum sit alienatum. *per text. in d. vers. Titius, vbi FF. communiter.* Wurmbser. *tit. de feudis, 51. observ. 4. n. 8. Zal. p. 9. n. 25. 26.* Sonsbec. *p. 13. n. 115. conclus. 4. & seq.* Clar. *§. feudum. quest. 42. n. 5. & 6.* Rosenth. *c. 9. concl. 67. n. 6. & concl. 81. n. 3. & 4.* & hanc sententiam omnes interpp. communiter amplexos esse, & quod illa sit verior atque receptior, dicit Pistor. *2. quest. 6. num. 20. & q. 7. n. 14.* atque ita respondisse Collegium Francofurtense ad Oderam testatur Ioan. Köppen. *decis. 54. n. 75.* [Struv. *d. c. 13. th. 16. n. 2. & th. 17. n. 1.*] Diss. Laudens. & Präpos. *in d. vers. Titius. Cephal. consil. 307. vol. 3. per text. in c. vnic. versic. & licet de alien. feud. pater. 2. F. 39. & in d. §. sed etiam res. & in c. vnic. §. si verò, de alienat. feud. 1. F. 13.* quos textus minus recte ad confirmandam illam sententiam trahi, ostendit Pistor. *d. q. 6. n. 21. & seqq. vsque ad num. 30.* practicatam tamen eam fuisse annis superioribus inter Philippum Comitem Palatinum,

latinum, & Alexandrum Ducem Bauariæ, legimus apud Ioan. Caccialup.
obseruat. feudal. 5. n. 13. & Bernhard. Wormser. *tit. de feudis, 51. obseru. 4. n. 10.*
 Quid si concurrant cum fratribus fratrum filii, an hi iure representationis
 simul cum illis admittentur? utique. *per c. 1. de successione fratrum. 2. F. 11. C. c.*
1. de successione feud. 1. F. 8. auth. cessante. C. de legitim. heredit. que ab intest.
def. Köppen. decis. 54. n. 61. quamuis iure Saxonico a patruis excludantur.
Differ iur. civ. & Saxon. 25. p. 1. fac. text. Landrecht 1 artic. 3. ibid. die sich
aber naher / & artic. 17. ibi, wann sich aber ein Erbe / etc. Sed isti textus
 strictissime intelligendi sunt, & non immerito in feudalibus & beneficiis lo-
 cum non habent, *d. differ. 25.* Iacob. Thoming. *decis. 43. num. 18.* Wesenb.
consil. 15. n. 1. Schurff. *consil. 8. cent. 1. Nouell. Elect. Aug. 29. & ibi Dan. Moll.*
p. 3. eleganter & prolixè Hartm. Pistor. lib. 1. q. 23. num. 3. & seqq. [Carpz. P.
3. c. 29. d. 3.] Quod si proximior hoc iure uti nolit, aut non possit? ad se-
 quentes in gradu ex capite edicti successorii deuoluetur, quod in reuoca-
 tione, quæ sit ex iure successionis, nullum habere dubium scribit Vultei. *d.*
c. 11. num. 101. [adhibita tamen distinctione Struuii *d. th. 17. n. 2.*] Idemne
 vero in iure προτιμήσεως ut similiter proximior nolente retrahere feudum
 alienatum, admittantur proximiores insequentes? Ita est, ex sententia Interpp.
 communi, Schrad. *p. 1. q. 3. num. 14. & p. 8. c. 7. n. 56. & seqq.* Sonsbec. *p. 13. n.*
119. Cacheran. decis. Pedemont. 177. n. 4. versic. hinc fit, quod & nouissime
secuti sunt. Rosenth. c. 9. de feud. conclus. 82. n. 11. 12. & 13. Rittershus. 1. F. 8.
n. 22. Andr. Fachin. 7. controuers. 17. [Carpz. p. 2. c. 49. d. 7. Struv. d. c. 13.
th. 22. n. 2.] Diss. Hartm. Pistor. *lib. 2. p. 1. quest. 12. a n. 65. vsque ad fin.* Id-
 que non solum in agnatis in diuersis gradibus, verum etiam in vno & eo-
 dem constitutis, procedit, Hartm. Pistor. *d. libr. 2. p. 1. q. 6. num. 30.* Schrad.
p. 8. c. 6. n. 8. Nam si plures sint, & vno vel altero consentiente facta sit a-
 lienatio, cæteri non consentientes feudum reuocare possunt, non quidem
 in solidum, ut post Iacob. de Ardiz. putauit Neuizan. *consil. 10. num. 17.* sed
 pro sua quisque portione. Tiraquell. *de retract. lignag. §. 11. gl. 6. num. 21.*
 Rosenth. *c. 9. concl. 81. n. 2. & 5. Vult. d. c. 11. num. 97.* Pistor. *2. q. 7. n. 19. 20.*
28. 31. & seqq. Iacob. Thomin. *decis. 43. n. 6. & seqq.* Ioan. Köppen. *decis.*
54. n. 38. & 6. neque enim consentientium portio iis hoc casu accrescit. Ro-
 senth. *c. 9. concl. 82. n. 5. & 6.* & ita respondisse Scabinos Lipsienses, refert Pistor.
d. q. 7. num. 29. [Struv. *d. th. 22. n. 3.*] Ex quo & illud dicitur, si vnus ex tri-
 bus fratribus feudum possidentibus monasterium ingressus, vni solum ces-
 serit & donarit, aut refutarit feudum, quod alter frater id pro rata a fratre
 cessionario aut donatario petere cum effectu possit, & quidem statim, non

expectata morte monachi, cum is ingrediendo religionem statim pro defuncto & ciuilitur mortuo habeatur. Curt. iun p. 4. n. 150. versic. quarto, Zas. p. 9, n. 26. Rosenth. c. 9. conclus. 81. n. 6. Tam autem proximitatis hic habetur ratio, vt tametsi quis feudum suum proximiori agnato, qui sibi defuncto superstes successurus erat, vendiderit, tamen si proximior ille ante venditorem decesserit, alius deinceps agnatus, qui eo tempore quo moritur venditor, proximum successionis gradum obtinet, feudum alienatum reuocare possit ab heredibus emptoris, vtpote remotiore gradu alienantem attingentibus *arg. l. filiusfamilias, 114. §. diuus, 11. & ibi Bald. Paul. de Castro, Imol. & Dd. ff. de legat. 1. iunct. l. cum pater, 77. §. a filio, 10. ff. de leg. 2. c. 1. eo qui sn. fec. agnat. 2. F. 49. Vult. dec. 11. num. 100.* quod eleganter & erudite deducit Hartm. Pistor. lib. 2. p. 1. qu. 6. n. 43. & 44. Diss. Anton. Canner. in c. volentes, §. & quatenus est dictum. Cum & illi agnati qui tempore alienationis proximiores non fuerunt, quando ipsos succedendi ordo tangit, feudum reuocare possint, Zas. p. 9. n. 32. Pistor. d. qu. 6. n. 35. 36. Neque enim ad hoc vt ius reuocandi competat, necesse est vt reuocare volens tempore alienationis factæ proximior fuerit, sed satis est si tempore reuocationis nemo sit qui ipsum antecedit. Quid enim si is qui alienationis tempore erat proximior, iure suo non vsus mortuus fuerit? Sane hic qui tum erat remotior, incipit fieri proximior, & ex eo habet ius reuocandi. *arg. l. cum pater, 77. §. libertus, 27. ff. de legat. 2. Vultei. d. c. 11. num. 98.* Ita vt etiam illi, qui tempore alienationis nondum conceptus vel natus erat, si postea natus fuerit, ius reuocandi competere incipiat. Vult. d. c. 11. n. 99. Hart. Pistor. d. q. 6. n. 37. vsq. ad n. 43. Ioan Koppen decis. 54. n. 76.

VI.

Sed & ita demum ius habent reuocandi feudum alienatum, si agnato alienanti non sint heredes in allodio *a*, si alienationi non consenserint *b*, & denique si intra tempus legitimum ius suum allegauerint *c*, quod in iure redimendi annuo *d*, in iure vero reuocandi annorum 30 spatio definitur, *e*.

a) Heres enim defuncti personam repræsentat, Nov. 48. in præfat. & adeundo hereditatem eius voluntatem suo consensu comprobare intelligitur. *l. 7. C. de liberal. caus. l. 55. §. 2. ff. ad S. C. Trebel.* adeo, vt Vlpianus asserere non dubitet, quod is, cui heres sum, fecit, perinde esse, atque si ipse fecissem. *l. 6. §. penult. ff. de aqua & aqu. plu. arc.* Quo circa sicut contra pro-

tra proprium factum venire nemo potest, l. 25. ff. de adoption. ita nec heredes contra factum defuncti, l. 14. C. de rei vindic. l. 24. C. de donation. l. 10. C. de solutio. l. 44. ff. ad S. C. Trebel. sed cum ex illius persona lucrum capiat, eius quoque factum præstare debet. l. 149. ff. de reg. iur. Et quod heredes ne in feudo quidem antiquo ex pacto & prouidentia ius reuocandi habeant, tradiderunt Curt. iun. p. 4. n. 148. Zas. p. 9. n. 28. Hartman. Pistor. 2. quest. 6. n. 75. & q. 9. n. 11. Tiraquell. de retract. lignag. §. 1. gl. 9. n. 50. Rosenth. c. 9. conclus. 69. [Diss. Carpz. p. 2. c. 48. d. 3.] quod ad partem tamen illam pro qua sunt heredes, si coheredes habeant, restringendum est. Vult. d. c. 11. n. 93. arg. l. 14. in si. ibi, pro qua portione. C. de rei vindic. & l. 1. ibi, pro portionibus hereditariis. C. si cert. petat. l. 2. l. si adulta. ibi, ultra portionem in qua successit petitio, non confundatur. C. de hereditar. action. cum simil. v. alleg. Hartm. Pistor. 2. q. 9. n. 12. 13. cum 2. seqq. Quid si heres inuentarium legitime confecerit? Ne hoc quidem proderit ad feudi reuocationem, nisi quatenus eo non reuocato damnum sentiret, quod non sarciret hereditas. l. si. §. 10. ibi, neque lucrum, neque damnum aliquod heres ex huiusmodi sentiat hereditate, C. de iure delib. Ander. Fachin. 7. controuers. iur. 13. conclus. 2. & 3. Rosenth. de feud. c. 9. q. 72. num. 7. 11. & 15. Diss. Schrad. de feud. p. 7. c. 2. n. 55. & seqq. & p. 8. c. 8. n. 27. 28. 29. Intrigliol. cent. feudal. 1. q. 51. n. 101. & 196. Mich. Crass. libr. recept. sentent. §. hereditas. q. 12. n. 29. confer. Hart. Pistor. lib. 2. quest. iur. p. 1. q. 9. n. 28. cum seqq.

b) c. 1. ibi, nisi consentientibus, de alienat. feud. pater. 2. F. 39. c. 1. §. præterea, quib. mod. feud. amit. 2. F. 5. c. §. 51. in fin. si de feud. def. cont. sit. 2. F. 26. Tiraquell. de retract. lignag. §. 1. gl. 9. n. 121. & seq. & num. 139. Zas. p. 9. n. 23. & 30. Sonsbec. p. 13. n. 129. Schneid. p. 7. n. 85. & seq. Vult. d. c. 11. n. 102. Mynsing. 4. observ. 85. n. 7. & Resp. 48. n. 2. & seqq. Hartm. Pistor. lib. 2. p. 1. q. 6. n. 71. cum 2. seqq. & q. 12. num. 49. 50. 51. Quod verum est, siue consentierint ab initio, siue ratum postea habuerint, text. in c. 1. & ibi Aluarot. Sch. & interpp. communiter. de alienat. feud. pater. Rosenth. c. 9. conclus. 77. n. 3. vtrum licite vel illicite alienatio facta sit, non distinguimus. Rosenth. d. conclus. 77. num. 5. & ibi alleg. lit. c. Quando vero agnati consensisse videantur, definiri facile non potest. Quid enim si alienationi sint præsentibus, & quod geritur sciant, intelligant, nec contradicant, aut protestentur, an pro tacite saltem consentientibus habebuntur? Affirmat gloss. in c. 1. §. præterea, in verb. regressum, quib. mod. feud. amit. a qua etiam non alienus fuisse videtur Hannet. 7. feudor. 7. cum præsens in actu quem contradicendo impedire posset, si non contradicat, cum approbare & sibi præiudicare censeatur. arg.

l. 63. de re iudic. l. 26. §. 1. ff. de pignor. & alias quoque consensus tacitus sufficit, ubicunque lex expressum præcise non requirit. Petr. Fab. ad l. 3. n. 3. de reg. iur. Nos tamen ex sola præsentia & taciturnitate (nisi dolose tacuerit, Rosenth. c. 9. concl. 78. num. 11. 12. Tiraquell. de retract. lignag. §. 1. gl. 9. n. 156. & seq. [Carpz. p. 2. c. 48. d. 6. n. 5.] quod in dubio non præsumitur, Rosenth. d. loc. num. 13. 14. vbi & diss.) consensum indistincte probari non putamus, arg. l. 8. §. 1. de procurat. l. 5. de seruit. urban. prædior. l. 8. §. 15. ff. quib. mod. ping. solv. Schneid. p. 7. n. 88. & seq. Tiraquell. d. gl. 9. num. 150. cum 2. seqq. Rosenth. c. 9. concl. 77. num. 10. 11. 12. Vult. d. c. 11. n. 103. Hartm. Pistor. p. 2. q. 7. n. 1. 2. 3. 4. Dan. Moll. ad Nov. Aug. p. 2. constit. 32. n. 17. [Struv. c. 13. th. 19. n. 1.] Quid enim si fortuito interuenerint? Dicendi sunt potius vitare voluisse inuidiam & odium contradictionis: aut erubisse, in foro, vbi forte contrahebatur, aut in præsentia multorum vasalli culpam arguere. Præsertim si eo tempore locus succedendi nondum erat apertus, cum non ignoraret, ius suum sibi ubique integrum & saluum manere. arg. l. sicut, 8. §. non videtur. vbi. Dd. ff. quib. mod. pign. vel hyp. solv. Tiraquell. d. gl. 9. n. 148. Schr. p. 8. c. 5. num. 5. Idem est, si rem feudalem pignori dari sciuerint, præsentibusque tacuerint. Rosenth. d. concl. 77. n. 13. Diss. Andr. de Ifern. in d. S. præterea, n. 31. Aluar. n. 4. Affl. n. 8. vers. secundo probatur. ibi, licet secus sit in pignore, quib. mod. feud. amitt. Quoties vero ultra præsentiam aliquid dictum vel factum ab illis est, ex quo consensus colligi & argui possit, consensum interuenisse dicendum est, arg. l. 11. C. de euit. l. 17. l. 12. & ibi gl. & Dd. ff. eod. Tiraq. d. gl. 9. n. 158. Hart. Pift. d. q. 7. n. 5. Rosent. c. 6. concl. 78. n. 15. Vult. de feud. lib. 1. c. 10. n. 72. in fin. Schrad. p. 8. c. 5. n. 6. vers. iuxta hoc primo quero. & paulo post c. 6. n. 1. ibi, quod usq. adeo. Quod ex eo, quod tanquam testes subscripserunt, vel tutorio nomine consenserunt, colligi non potest, arg. l. cum quedam. C. de administ. tutor. §. si tutor. Instit. de inoff. testam. Tiraquell. d. gl. 9. n. 142. & seq. Io. Koppen. decis. 54. n. 73. Hartm. Pift. d. q. 7. num. 11. & seq. Diss. quoad subscriptionem Rosenth. d. concl. 78. n. 17. & quoad consensum etiam tutorium Niell. disput. feudal. 6. tbes. 9. [Esbach. ad Carpz. p. 2. c. 48. d. 6. Struv. d. l. Dn. Parens de Cautel. contr. S. I. c. 6. §. 13.] In eo non consentiunt Interpp. si agnatus a venditore requisitus feudum emere recuset, aut prætermittat, an hoc ipso consensisse præsumatur? Affirm. Bald. & Affl. in c. 1. §. sed etiam res, per quos fiat inuest. arg. l. qui Rome, 122. S. coheredes, 3. de verb. oblig. Neg. & quidem rectius Molin. in consuet. Paris. §. 3. gl. 1. n. 6. Tiraq. d. gl. 9. n. 145. Schneid. d. p. 7. n. 94. & seq. Hart. Pift. d. q. 7. n. 6. & 4. seq. Schrad. p. 8. c. 8. n. 50. Rosent. c. 9. concl. 78. n. 1. An vero qui ita requisitus

fitus emere noluit, etiam a iure retrahendi excludetur? Distinguiamus ex modo requisitionis, & responsionis agnati: Aut enim requisitus fuit simpliciter, sine pretii & emptoris designatione, & si recusat in iure προτιμήσεως sibi non præiudicat: aut pretium & nomen emptoris ipsi indicatum fuit, & tum vel indicanti nihil respondit, & adhuc ius suum saluum habet, arg. l. vidua. C. de nupt. l. pater tutelam. ff. de administr. tut. c. cum in veteri. extr. de elect. c. cum olim extr. de arbitr. Speculat. in tit. de emphyt. §. nunc aliqua, 123. vel respondit, emptionemque expresse recusauit, & omnino excludetur. Hart. Pist. lib. 2. p. 1. q. 12. n. 62. & seq. [Carpz. P. 2. C. 32. def. 1.] Diss. Andr. Fachin. lib. 7. controu. iur. c. 16. qui eum excludit indistincte. Wesenb. ad Nouell. Elect. Aug. p. 2. const. 32. addens sic tenere Wittenbergenses. Quod etiam sentire videtur Dan. Moller. ead. const. 32. n. 17. Beneficio tamen reuocandi ex iure successionis eo ipso renunciaisse non censetur. Pistor. d. q. 12. n. 46. 47. & seq. Tiraq. d. gl. 9. n. 124. & n. 161. arg. l. si dominus, vbi Bart. de seruit. vrb. præd. l. suum heredem. C. de iure delib. sane si agnati alienationi vere consensisse probentur, non sibi solum, sed & heredibus suis omnem omnino feudi reuocandi viam præcludunt. Vult. d. c. 11. num. 102. [Struv. d. l. n. 2.] late Rosenth. c. 9. concl. 79. per tot. vbi tamen ex parte dissentit. Diss. Curt. iun. p. 4. n. 150. Schrad. p. 8. c. 8. num. 18. Zas. p. 9. n. 27. Mynsing. cent. 1. obs. 50. & cent. 5. obs. 55. Wurmbf. tit. de feudis, 51. observ. 4. num. 6. distinguentes inter consensum simplicem, & cum obligatione de non contraueniendo coniunctum, & ita quoque Pinell. in l. 1. p. 3. num. 83. vers. limitatur sexto. C. de bon. mater. communem dicit Rosenth. & eam defendentes cum suis rationibus refert Pistor. d. q. 7. n. 42. & 5. seqq. eandemque admittit num. 48. in herede consentientis alienationi proprio iure, & non eius cui successit reuocationem petente. Est autem iste consensus stricti iuris, vnde si indefinitus non est, de persona ad personam, de re ad rem, de causa ad causam extendendus, aut portigendus non est. Rosenth. c. 9. conclus. 80. num. 1. Cessante itaque persona cuius contemplatione consensus fuit, is consensus amplius consentienti aut eius heredibus non obest. Schrad. p. 8. c. 5. n. 9. Hartm. Pistor. d. q. 7. n. 36. 37. 38. arg. l. 8. §. 13. quib. mod. pign. vel hypot. solv. l. 28. ff. de legat. 2. l. 1. §. & datur, ff. de aq. quotid. l. 126. §. Chrysogonus, in fin. ff. de verbor. oblig. Huc pertinet casus quem ponit Afflict. in c. 1. num. 3. 4. de alienat. feud. pater. eundemque secutus Pistor. d. q. 7. n. 41. versic. hinc docuit. arg. l. 35. ff. de pact. l. 9. ff. de transact. l. 31. C. eod. l. mater decedens. ff. de inoffic. testam. v. Schrad. d. c. 5. num. 22. & seq. quest. 7. p. 8. Diss. Rosenth. c. 9. conclus. 90. num. 4. Et alius, quem ponit idem Afflict. in d. c. Titius, in princ. n. 2.

§ 3. de alien. feud. pater. & post illum Schrad. d. loc. versic. sexto quaro. c. 20. n. 20. & seq. q. 5. arg. l. 42. & ibi Bartol. de vsucap. Diss. iterum Rosenth. d. concl. 90. n. 6. 7. dubitat & subsistit in eo Pistor. d. n. 41. in fin.

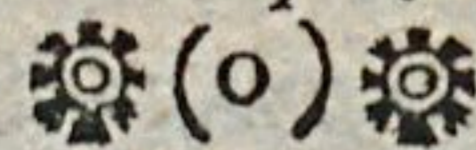
c) Quo elapso amplius non audiuntur, d. vers. Titius. inf. & ibi gloss. & Dd. communiter. Tiraquell. de retr. lignag. §. 1. gloss. 10. num. 8. 9. & gloss. 11. n. 63. & seqq. Zas. p. 9. n. 29. Schrad. p. 8. c. 7. n. 42. versic. ego vero & n. 43. & seq. Gail. 2. observ. 19. n. 10. inf. Mynf. 4. obs. 85. n. 9. & 3. observ. 51. n. 3 vbi in Camera ita iudicatum refert. Ne is in quem feudum est alienatum semper sit in incerto. Vult. 1. feud. 11. n. 108. in pr. & quia tacite videntur in alienationem consensisse. Borch. c. 8. de feu. n. 149. Wurms. tit. 51. obs. 4. n. 9. in fin. idq; certius esse quam Apollinis oracula olim fuerint habita, scribit Rosenth. c. 9. concl. 86. n. 2. Moræ itaq; purgatio hic non admittitur, cum tempus illud sit de forma & solennitate retractus. Tiraq. de retr. lign. §. 1. gl. 10. n. 90. Hart. Pift. lib. 2. p. 1. q. 12. n. 21. Ros. c. 9. concl. 93. n. 4. Tiraq. de retr. conuent. §. 1. gl. 2. n. 51. & plenius de retr. lignag. §. 3. gl. 4. add. Io. Goedd. in l. 12. §. 1. n. 10. de V. S. Diss. Dan. Moller. ad Nou. El. Aug. p. 2. c. 32. n. 47. & 8. seq. vbi n. 50. id arbitrio iudicis permittit, quo etiam inclinare videtur Tiraq. d. §. 4. n. 6. in iudiciis tamen Saxonice & Gallicis difficulter id recipi vterq; fatetur. Nisi ea fiat re integra. Schr. p. 8. c. 7. n. 8. Rosent. d. con. 93. n. 8. vel alioquin oblationem legitimo tempore non factam ex Iusta causa excuset, arg. l. 10. §. 1. inf. ff. ad l. Rhod. l. 2. §. 1. ff. si quis caution. l. 23. §. 1. de recept. arbitr. Diss. Tiraq. de retr. lign. §. 1. gl. 10. n. 124. & seqq.

d) d. vers. Titius ibi, per annum ex quo sciuit, si de feu. def. cont. sit. d. vers. porro, qual olim feud. al. pot. Cuiac. 2. F. 4. & 14. Io. Köppen. dec. 54. n. 51. Mod. Pift. cons. 10. n. 19. lib. 1. Wes. cons. 15. n. 86. in fin. & n. seq. & cons. 34. n. 49. & cons. 41. n. 172. & hanc in iudicando sequendam esse, ait Mynsing. 3. obs. 51. n. 8. siue feudum in remotiorem agnatum, siue extraneum fuerit alienatum. Hartm. Pift. p. 2. q. 12. n. 22. quia vtrobiq; subest eadem ratio. Rosenth. c. 9. con. 93. n. 6. Schrad. d. c. 7. n. 42. [Struv. d. c. 13. th. 21. n. 3.] Diss. vulgo Dd. qui in alienatione agnato remotiori facta id quidem concedunt, sed in ea quæ fit in extraneum, 30 annos largiuntur, gloss. in d. §. Titius, & ibid. Ifern. n. 2. Afflict. n. 3. Zas. p. 9. n. 29. Curt. iun. p. 4. n. 53. Mynf. 4. obs. 85. n. 9. & seq. Sonsb. p. 13. n. 117. Gail. 2. obs. 19. n. 13. Clar. §. feudum, q. 42. n. 10. quam sententiam peronatis pedibus Interpp. ad d. §. Titius, ad vnum sequi, dicit Pistor. p. 2. q. 8. n. 12. Annus autem mox a tempore celebrati contractus currere incipit, Tiraq. d. gl. 10. n. 115. & seqq. Pistor. d. q. 12. n. 23. in fi. & n. seq. Dan. Moller. ad d. const. 32. n. 5. in f. & seq. vbi ita iudicatum & obseruatum fuisse suo tempore testatur. Diss. Bald. in tract. de iure πρῶτον ἡσέως, col pen. vers. quia non constat. Ægid. Bellamer. in c. constitutus. col. 12. vers. tertia dico de restit. in integr. Guido Pap. singul. 873. qui eum non nisi

nisi à tempore traditionis computari volunt. [Quorum sententia quoq; ve-
rior videtur. *Zaf. de retr. p. III. Berl. P. 2. concl. 40. n. 33.* Et ita responsum in
nostra Facultate Iuridica Hallensi mense Iunio 1693.] Modo agnatus sciuerit
feudum alienatum esse, & quidem plene, hoc est, si totum negotium cogno-
verit cum omnibus suis qualitatibus. *Cacheran. decis. 176. Molin. in consuet.*
Paris. 1. §. 13. gl. 12. n. 1. & 2. per l. 76. ff. de reg. iur. l. aut qualiter. §. 1. ibi, ne qui-
dem perfunctorie aut obscure, quod vi aut clam. Hart. Pistor. d. q. 12. n. 29. & seq.
Rosent. c. 9. concl. 93. n. 10. [Struv. *d. l.*] quia annum tempus lege alicui præ-
finitum ignorantia non currit, *arg. l. 15. §. 5. in f. ff. quod vi aut clam. late Tiraq.*
de retr. lign. §. 35. gl. 4. n. 1. & 22. cum ex capite ignorantia habeat restitutio-
nem in integrum. *Fern. Vasq. l. 2. illustr. contr. c. 95. Koppen. dec. 52. n. 28.* Nisi
ea fuerit affectata, *l. 1. §. 1. ibi, sed si id egit emptor ne cognoscat deberi, ff. de a-*
ction. empt. l. qui contra, ibi, errore non affectato. C. de incest. nupt. c. cum inhibet.
§. si quis vero, ibi, affectatores ignorantia, de clandest. despons. Tiraq. d. gl. 3. n.
28. Pistor. d. q. 12. n. 27. Vel alioquin crassa & supina. Illa enim regulariter ha-
betur pro scientia, vt not gloss. *in Clement. 1. in verb. scienter, de consangu. &*
aff. & in c. 1. & similiter, verb. scienter, quib. mod. feud. amitt. l. nec supina, de
iur. & fact. ignor. Tiraquell. d. l. n. 34. Pistor. d. loc. n. 28. Item non currit hoc
tempus pupillo, *Bald. & Dd. in d. §. porro. & Matth. de Afflict. n. 73. qual.*
olim feud. alien. pot. per ea que not. in l. fin. C. in quib. caus. in integr. restit.
Boer. decis. 47. n. 9. sed bene minori, vti discere probatur *in c. constitutus,*
ext. de restit. in integr. Tiraquell. de retract. lignag. §. 35. gl. 2. n. 1. 2. & seqq.
succurrirur tamen illi per restitutionem in integrum. *d. c. constitutus. Hart.*
Pistor. d. quest. 12. n. 35. & seq. Tiraquell. d. loc. n. 3. & 6. Guido. Pap. q. 31.
n. 2. Diff. Afflict. in d. §. porro, qui ipso iure hoc tempus minori non currere
existimat, cui ad stipulatur *Schrad. p. 1. c. 5. num. 25.* qui tamen nostram sen-
tentiam probare videtur, *p. 10. sect. 1. num. 71.* Verum idem *p. 8. c. 7. num. 49.*
distinguit inter minorem non habentem curatorem, & eum qui sub cura-
tore constitutus est, quasi illi hoc tempus currat, hic vero ipso iure tutus
sit. Non etiam puto defendi posse, quod idem *Schrad. d. c. 7. num. 50.* asse-
rit, minorem cui hoc tempus ipso iure currit, non posse petere restitutio-
nem in integrum, nisi intra annum ex quo maior fuerit factus, cum in con-
trarium sit, *l. fin. C. de tempor. in integr. restit.* qua diserte & indistincte præ-
stituitur restitutionibus tam minorum quam maiorum quadriennium con-
tinuum. Annorum tamen 30. lapsu agnatum etiam ignorantem ab hoc iure
περιμνήσεως submoueri recte censuerunt *Hartm. Pistor. d. q. 12. num. 36.*
& 2. seqq. Rosenth. d. concl. 93. num. 16. Schrad. d. p. 8. c. 7. n. 47. [Struv. *d.*
l. n. 4.]

l. n. 4.] An vero hoc modo exclusus ex clausula saltem generali (*si qua mihi iusta causa videbitur*) restitui possit, inter Interpp. non conuenit. Affirmat enim Afflict. *in d. § porro, n. 71.* Schr. *d. n. 46.* Rosent. *c. 9. concl. 96. n. 5.* Negat. Hart. Pift. *d. q. 12. n. 40. & 3. seqq.* quem & ipse lubens sequor, per not. Tiraq. *d. § 35. gl. 4 n. 36.* idem constitutum est Nouel. Elect. Aug. *p. 2. c. 9. vbi Dan. Moll. n. 1.* Cursus vero temporis istius annui iuri redimendi præstituti, neque interpellatione extraiudiciali sola, Tiraq. *de retract. lignag. §. 8. gl. 2. n. 1.* Chassan. *in consuet. Burg. rub. 10. de retract. §. 1. in verb. dedans l' an & iour. n. 1. vers. sed quero quidem.* Schr. *d. c. 7. q. 11. n. 59.* quamuis contrarium olim respondisse Scabios Lipsienses, referat Pift. *d. q. 12. n. 44.* Neque citatione, Hart. Pift. *d. loc. n. 45.* Diss. Tiraq. *d. §. 8. gl. 2. n. 1.* Chass. *d. loc. Rosent. c. 9. concl. 94. n. 7.* Sed litis contestatione interrumpitur. Si quidem in omnibus illis iuribus & actionibus, que ex legis dispositione sua natura temporales sunt, ea sola præscriptio impeditur, Schr. *d. n. 59.* Pift. *d. n. 45.* Vult. *d. c. 11. n. 108. in f.*

e) *Gloss. in d. versic. Titius, in verb. per annum, & ibi interpp.* [ad text. obst. *in d. § Titius 2. F. 26.* respondit Struv. *d. c. 13. th. 18. n. 2.*] atque ita omnes tenere ait Pift. *p. 2. q. 8. n. 31. & seqq.* Borch. *c. 8. n. 149.* Köppen. *decis. 54. n. 96.* [In Saxonia 30. anni annus & dies requiri, dicit Carpz. *p. 2. c. 50. d. 5.*] vbi similiter non refert in plane extraneum remotioremne agnatum facta sit alienatio, Pift. *d. loc.* Diss. late Rosent. *c. 9. concl. 95. n. 2.* Initium vero huius præscriptionis a tempore mortis alienatoris sumitur, *text. in c. n. si vnus ex fratrib. deder. Sonsb. p. 13. n. 110.* Schr. *p. 8. c. 8. n. 45. & seq.* Cach. *dec. 177. n. 3.* Ros. *d. concl. 95. n. 3.* [Itterus *c. 23. §. 14.*] Diss. Io. Schon. *disp. feudal. 9. th. 116. vol. 1.* qui id a morte eius in quem feudum alienatum est erronee sumit. Et si autem ea contra proximiores impleta fuerit, agnatis tamen in gradu sequentibus, nisi contra proprias ipsorum personas impleta sit, sublatis e medio proximioribus, in suo iure reuocandi non nocet, *c. vnic. in princ. vers. quid ergo, de inuestit. de re alien. fact. c. vnic. §. hoc quoq. ibi, nihilominus reuertitur ad me, de success. feud. c. vn. §. satis bene, 2. de prohib. feud. alien. per Loth. c. vn. si vnus ex fratribus deder. Pift. d. q. 8. n. 41. & 3. seqq.* Köpp. *dec. 54. n. 98.* Andr. Fach. *7. contro. iur. 12.* [Carpz. *d. c. 50. d. 6.* Carol. a Kirchb. *de feudo ex pacto & prouid. & hered. c. 5. n. 90.* Idem in feudis Imperii obtinere, prolixè tradit Myl. ab Ehrenb. *in Nom. Princ. Imp. c. 17.* qui tamen ipse *n. 5.* sententiam illam dubiam dicit, sed præter rem. add. Itter. *d. c. 23. §. 15.*] Diss. Pinel. *in auth. nisi tricennale, n. 55. C. de bon. mater.* cuius argumenta late recenset Pift. *d. q. 8. a n. 45. vsque ad n. 55.* eademque refutat *a n. 62. vsque ad n. 71.* Quod quidem in agnatis, non vero in filiis alienantis procedit, illis enim contra defunctum impleta præscriptio obest, *l. vnic. §. pro secundo, C. de cad. tollend.* quia a parentibus causam suam habere censentur, quorum beneficio consequuntur feuda, Hart. Pift. *libr. 2. p. 1. q. 13. n. 49.* ait in præscriptionibus hoc regulare est, vt qui accessione sui autoris vtitur, is illa cum omni causa vtatur, *l. Pomponius, §. 1. cum seqq. de acquir. possess.* Hartm. Pift. *d. q. 8. n. 77. & seq. p. 2.* nisi feudum sit ex pacto & prouidentia, Rosent. *c. 9. q. 85. n. 1.* Diss. Hartm. Pistor. *d. qu. 8. n. 77. & seq.*

Halle, Diss., 1698 J.S. Stryk

ULB Halle 3
002 275 21X

f

sb.

WDA

B.I.G.

Farbkarte #13

1698 13k 10

ONII, IC.
LS X

ITE
EVO.

Publico,
n. de RHEZ
CIANA,

YKIO
nario,

X
ittit
Wulffen/

I, AC, TYP.

